

نام : حسن
نام خانوادگی : راحمی نوش آبادی
شماره شناسنامه : ۴۶۰۱

فرزند : غلامعلی
تاریخ تولد: ۱۳۴۲/۰۱/۰۱
تاریخ شهادت: ۱۳۶۵/۱۰/۰۴

گردان:فتح
گروهان:کاشان_نوش آباد
نوع عضویت:بسیج

سن: ۲۳ سال
 محل تولد: کاشان

وضعیت : متاهل و دارای ۳ فرزند
شغل : کارگر شرکت نساجی کاشان

نحوه شهادت: در گیری مستقیم با دشمن
 محل شهادت : منطقه اُم الرّصاص (جنوب خرمشهر) - عملیات کربلای ۴
 مکان دفن: بنا به وصیت شهید والا مقام، گلزار شهدای امامزاده محمد(علیه السلام) نوش آباد، در جوار قبر شهید ماشاء الله راحمی(پسر برادر شهید)

"وصیت‌نامه شهید حسن راحمی نوش آبادی"

بسم الله الرحمن الرحيم

ولا تحسين الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون

(در بهشت مقامی است که هیچ بنده‌ای به آن نرسد جز به بلایی که در دنیا (در راه خدا به بدنش برسد).)

امام صادق(ع): خداوند از مؤمنان جان‌ها و اموالشان را خریداری می‌کند که در (براپرس) بهشت برای آنان باشد.

آنها در راه خدا پیکار می‌کنند و کشته می‌شوند، این وعده حقی است بر او که در تورات و انجیل و قرآن ذکر شد و چه کسی از خدا به عهد خود وفادارتر است.(قرآن کریم سوره توبه آیه ۱۱۱)

سلام مرا به رهبر عزیزم برسانید و بگویید تا آخرین قطره خونم سنگر اسلام را ترک نخواهم کرد. با خداوند پیمان می‌بنم که در تمام عاشوراها و در تمام کربلاها با حسین(ع) همراه باشم و سنگر را خالی نکنم، تا هنگامی که همه احکام اسلام در زیر پرچم اسلامی امام زمان(عج) به اجرا درآید.

ای امت شهید پرور، ای ملت قهرمان، راه شهداء عزیzman را ادامه دهید و نگذارید که اسلحه شهداء به زمین بیافتد، با جان و مال از میهن اسلامی دفاع کنید، مانند مردم کوفه نباشید که نیستید انشاء الله. امام را تنها نگذارید، امام را یاری و دعا کنید.

از این قسمت به بعد، بیش تر، جنبه‌ی شخصی دارد:

کسانی که من را می‌شناسند امیدوارم من را حلال و عفو کنند، اگر کسی از من حقی یا پولی طلب دارد که من یادم رفته، مراجعه کند خانه و بگیرد و از برادران کارخانه‌ای، از سرپرست و همکاران می‌خواهم که اگر از من، اشتباهی و ناراحتی دیدند من را بیخشند.

خواهرانم و برادرانم!

شهید شدن لیاقت می‌خواهد و نصیب همه کسی نمی‌شود ولی اگر من شهادت، نصیبم شد راه من را ادامه بدهید، هیچ وقت جلوی دشمنان ناراحت نباشد. شما به تمام شهداء افتخار کنید، از فرستادن فرزند خود به جبهه افتخار کنید.

ای مادرم! من را بیخش اگر یک موقع اشتباه از من سر زده یا کاری به من گفتید و انجام ندادم. شیری که خورده‌ام حلالم کن، همچون مادر و هب استقامت کن، در تشییع جنازه من گریه نکن و استقامت داشته باش، از بچه‌هایم مواظبت کن، همچون که از من مواظبت کردی، آنها را به دعا و نماز آشنا کن تا سلاح من را به دست گرفته، بر علیه دشمنان اسلام قیام کنند...